600/00

Den 28. august 2000 blev i sag nr. 52.039:

xxxxxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for 5 iranske ægte tæpper samt rede penge, der er anmeldt stjålet ved et indbrudstyveri den 16/7 1998.

Tvisten vedrører selskabet afvisning af at yde erstatning for tæpper og penge.

I selskabets skrivelse af 24/1 2000 til nævnet hedder det bl.a.: ”Med hensyn til klagen over de stjålne kontanter kr. 37.200,00 skal vi indledningsvis gøre opmærksom på at der er en maksimumsdækning på kr. 13.200,00, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. Vores taksator fik oplyst, at pengene skulle bruges til betaling af husleje til nyåbnet pizzaria. På tyveritidspunktet havde vores medlem haft lejet lokalerne i 3 måneder, men ikke betalt husleje, da kontrakten ikke var gået i orden. Af de kr. 37.200 var kr. 5.000,00 fortjeneste fra en spilleautomat i forretningen. Medlemmets advokat har i brev af 08.12. 1998 oplyst, at pengene tilhørte virksomheden. Vi har på baggrund heraf afslået at erstatte kontanterne, idet forsikringen kun dækker ’private’ penge og ikke penge, som anvendes til drift af klagerens erhvervsvirksomhed. Ex tuto bemærkes, at det på ingen måde er dokumenteret, at medlemmet var i besiddelse af et kontantbeløb i denne stør-

relsesorden. … Det er vores opfattelse, at der især ved konstateringen af, at regningen vedrørende tæpperne c og d må betragtes som fiktive, er skabt en betydelig tvivl om, hvorvidt vores medlem har været i besiddelse af de som stjålen anmeldte tæpper og om der ved indbruddet overhovedet er stjålet tæpper. Det bemærkes, at de fremlagte fakturaer er den eneste form for sandsynliggørelse af kravets berettigelse. Under disse omstændigheder har vi afslået at yde erstatning for alle tæpperne, idet vi finder, at vores medlem ikke har sandsynliggjort kravets berettigelse. På baggrund af Ankenævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny, men ikke fundet anledning til at forandre vores stillingtagen."

I klagerens advokats skrivelse af 8/12 1998 hedder det bl.a.: "På tidspunktet for skadens indtræden drev min klient erhvervsvirksomhed, og det var således penge tilhørende virksomheden, der lå i lejligheden på tidspunktet for tyveriet. Endvidere stod der en spilleautomat i forretningen, og dennes indhold havde min klient med hjem. Min klients virksomhed startede pr. 01-04-98 i lejede lokaler og min klient havde desuden kontanter liggende hjemme til brug ved betaling af husleje m.v."

Over for nævnet fastholder klagerens advokat kravet om erstatning, og henviser bl.a. til de fremlagte kvitteringer. Advokaten anfører endvidere, at vidner kan udtale sig om tæpperne. I advokatens skrivelse af 12/11 1999 til nævnet hedder det vedrørende de stjålne kontanter: "Idet jeg henviser til mine skrivelser af 8/12 1998 og 9/1 1999 til Lærerstandens Brandforsikring G/S, gøres gældende, at uanset hvor de stjålne kontanter hidrører fra – om de er optjent i min klients personligt drevne virksomhed, eller udgør opsparing i forbindelse med et ansættelsesforhold, er beløb op til kr. 13.200,00 dækket af forsikringen og skal udbetales til min klient."

Klagerens advokat har oplyst, at klagerens erhvervsforsikring har afvist at dække de stjålne kontanter.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**7.6 Dokumentation …** Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at den foreliggende tvist vedrørende tæpperne ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene. Nævnet finder det herefter rigtigst, at også tvisten vedrørende klagerens krav om erstatning for penge behandles ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at videre-behandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen